

Saint Médard, 12-4-40

Neneta me va: Fins ara les teves cartetes venen a mi l'eudeuà. Ahir la del 10 curteta pero ben guapa quan anuncia els frauquets. Som riquets, eh? Que et consti que si fossis soltera series pobreta com una rateta. Aquí el teu Pepe, sense folre res et defensa el jornal. Ja em diràs gràcies, eh?

Y ara et parlaré del permís. Fé que informar-lo el conductor de travaux i mala pata, mi ahir ni abans d'ahir a vingut. Aquest mati el firmaria i amb el carro del menjar faré portar el paper al Camp i el presentaran a la policia. Dixer que ja dic que no en donen. Jo faré informar bé la sollicitud i penso obtenir-hi'l aviat. Amb tot seria convenient, malgrat quan arribi ja tingui el permís, un paper de la mamé dirigit al Camp Commandant del Camp, dient que ella seria gustosa de rebre'm chez lui. Tan prompte lleyeixis aquesta fes-la fer i l'envia a non men, jo ja el presentaré cas com et dic que no mi haguessin avisat. D'acord?

Per a vendre em tindré de comprar unes sabatilles
de sola de ^{curo} pell, ja que no puc pas posar-me les
sabates. No ho entengueres bé. Les sabates que m'he
comprat, mocoseta nera, no em van pas petites. M'en
tren bé. Són un 39 i jo calço més aviat un 38. Jo
creec que em feren la tocadura pel temps que no havia
portat sabates baixes i caldrà quan tingui la tocadura
curada que vagi posant-me-les, a estonetes, caps? No
acaba de curar-se'm naai més. Tot d'una sembla tan-
cada, però naturalment malapat camini poc, can la
vena i ja torna a fer el boig. No em fa mal, però
est en mal lloc i tinc una carnadura ben dolenta
per a tancar les ferides. Bé, el principal és que em
donquin el permís i venir a abraçar-te ràpidament.
En tinc tantes ganes de veure't!! Pasarem cinc dies
juntets i parlarem de tota les coses. M'escrin Alcoibi i
ja ho veuràs, perquè t'adjunto la carta. Està optimista
com pots veure. Jo també creec que va seriosament
ara la cosa. Tots els que estaven com jo, aci han

rebut la fitxa i la mateixa carta de què et parla-
ra i quasi tots la rebien ahir. La névea ja és a
París i en part el meu interès en conseguir el per-
mis aïat no fos que m'és tard vingues avís al Camp i
jo em trossi aquí amb tu. Naturalment que no tendria
importància, la cosa però és millor. Després si es tracta
d'esperar una mesada, ja farà de millor esperar. Eh,
Maria nova? He deixat córrer de moment la cosa
de trobar-te quelcom aï. Crec que és precis un contrac-
te de treball i malgrat el conseguir per algun amic
i no et lligaria, la solució millor és que jo vingui ah
Ara ho veig clar. Si de París diguessis que no li ha-
res a fer allavors i que sense espera em bellugaria
i et tendria voreta men seguidament. Ni que tingues
de córrer tots aquests poblets casa per casa. Més, a Bor-
deaux com a criada li ha feina i molta. És natural
Molts xicots francesos que servien han tingut que retor-
nar a llen casa ja que tenen mobilitzats als seus
germans, etc. Així m'ho deia ahir un obrer de Bor-
deaux que treballa ací.

Saps quel aci fa fred? Y no poc. Pels matins particularment apreta. Deu éixer els residus de la lluna de març. Jo crec que el peu no abclanta pel fred ja que le, ferides no l'admeten. Segur que aquí Pau ben poca calor deu fer, no?

Y mocoseta meva, ja no vull escriure't que t'estimo perquè junsó dir-t'ho aviat & l'orelleta. i a tu segurament que t'agradaria ve', eh? Ah! Ma cosa meva, si n'estic de boig pel teu amor. M'he sentit felix sempre, per saber que hi ha un cor d'una moça petiteta, primeta, moreneta que sospira per mi. Es que valc la pena que m'estimis tant!! Dis-me ja que ho dubto, perquè que tinc jo que tant et cantsi? Jo si que sé que tu ets maqueta, saladeta, riallereta i tens una careta que et deu solament veure-la: - Aquesta moça si que fa careta de bona xica i de fer felix a l'home més exigent.. Es veritat això, saps?

Y avui i com ahir i sempre ben teu
Pepe
Jon la 10 i encara no ha vingut el paio aquell